

مقاله پژوهشی

غربالگری شنوایی و بررسی نیاز به سمعک در سالمدان

لیلا جلیلوند کریمی^۱- مجید اشرفی^۱- الهام خسروی^۲- زهرا شهیدی پور^۲- فاطمه وفائی^۲

۱- گروه شنوایی شناسی دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ایران

۲- کارشناس شنوایی شناسی دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ایران

چکیده

زمینه و هدف: افت شنوایی یکی از شایع‌ترین مشکلات سالخوردگان بشمار می‌آید. کاهش شنوایی می‌تواند منجر به افسردگی، انزوا و عملکرد ضعیف سالمدان بتویژه آنهاست که تحت ارزیابی و درمان کم‌شنوایی قرار نگرفته‌اند. این مطالعه با هدف غربالگری شنوایی و بررسی نیاز به سمعک در سالمدان صورت گرفت.

روش بررسی: این پژوهش مقطعی - تحلیلی روی ۵۲ سالمند ۵۱ تا ۹۷ ساله مطابق با برنامه‌ی غربالگری شنوایی انجمن گفتار و شنوایی امریکا(۱۹۹۷) صورت گرفت تا شیوع اختلال شنوایی و نیاز به سمعک در آنها بررسی شود. به‌منظور بررسی ناتوانی شنیداری از خودارزیاب معلولیت شنوایی سالمدان - نسخه غربالگری استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج مطالعه نشان داد که بالغ بر ۸۶ درصد افراد مورد مطالعه دچار درجات مختلفی از کم‌شنوایی هستند. همبستگی معنی‌داری بین میانگین آستانه‌های $۰/۵$ ، $۰/۱$ و $۰/۲$ کیلوهertz ≤ ۲۶ در گوش بهتر و امتیاز پرسشنامه ≤ ۱۰ مشاهده شد($p=0/011$). براساس این دو معیار $۲۱/۲$ درصد افراد نیاز به سمعک داشتند در حالی که فقط ۱۸ درصد افراد نیازمند، این وسیله را در اختیار داشتند.

نتیجه‌گیری: یافته‌های این پژوهش حاکی از شیوع بالای کم‌شنوایی در سالمدان است. از این‌رو بررسی نیاز به سمعک در این جامعه رو به رشد امری ضروری به‌نظر می‌رسد. از بین معیارهای مختلف کاندیداتوری سمعک بیشترین همبستگی بین میانگین آستانه‌های $۰/۵$ ، $۰/۱$ و $۰/۲$ کیلوهertz ≤ ۲۶ در گوش بهتر و امتیاز پرسشنامه ≤ ۱۰ مشاهده شد. بنابراین مناسب‌ترین معیار برای کاندیداتوری سمعک استفاده توأم از این دو است.

واژگان کلیدی: غربالگری شنوایی سالمدان، سمعک، خودارزیاب معلولیت شنوایی سالمدان - نسخه غربالگری

(وصول مقاله: ۷/۷/۸۶، پذیرش: ۱/۱۲/۸۶)

مقدمه

شود که تحت ارزیابی و درمان کم‌شنوایی قرار نگرفته‌اند(۱۱-۹). استفاده از سمعک یا مداخله‌ی پزشکی به‌منظور بهبود مشکل شنوایی تأثیر مثبتی بر کیفیت زندگی این دسته افراد دارد(۱۵-۱۲). به عبارت دیگر عدم تشخیص و درمان زودهنگام اختلال شنوایی، کیفیت زندگی و توانایی سالمدان را کاهش می‌دهد، از این‌رو برنامه‌های غربالگری شنوایی و متعاقب آن ارجاع به متخصصان ذیربیط به‌منظور استفاده از خدمات درمانی و توانبخشی بویژه سمعک امری ضروری است(۱۲ و ۱۶). روش-های بسیاری برای غربالگری شنوایی سالمدان وجود دارد غربالگری با صدای نجوا، دیپازون و غربالگری فرکانس‌های

افت شنوایی پس از آرتریت و فشار خون بالا سومین مشکل شایع سالمدان به‌شمار می‌آید. بنا به آمار در ایالات متحده ۴۰ تا ۴۵ درصد جمعیت سالمدان بالای ۶۰ سال درجات مختلفی از کم‌شنوایی را تجربه می‌کنند. این رقم در افراد بالای ۷۰ سال به ۸۳ درصد می‌رسد(۱-۴).

از سوی دیگر روند رو به رشد جمعیت سالمدان منجر به شیوع بالای کم‌شنوایی در جامعه گردیده است(۵-۸)، اثر کم‌شنوایی بر سالمدان بسیار حائز اهمیت است. افت شنوایی می‌تواند منجر به افسردگی، انزوا، بی‌توجهی، کاهش اعتماد به نفس و عملکرد ضعیف سالمدان بهویژه آن دسته از سالمدانی

استفاده از دو معیار ASHA و پرسشنامه ساده و کوتاهی که معیار ارجاع برای ارزیابی‌های ادیولوژیک یا اتوЛАrinگولوژیک بود و توسط مراقب وی تکمیل می‌گردید غربالگری نمودند. در این مطالعه بیش از ۶۵٪ افراد کم شنوایی بیش از حد مالایم داشته و معاینه اتوЛАrinگولوژیک یا آزمایش‌های ادیولوژیک کامل‌تر و استفاده از خدمات توانبخشی نیاز داشتند(۲۶). در مطالعه‌ی روح‌بخش و همکاران (۱۳۸۵) شنوایی ۴۳ نفر از ساکنین خانه سالمدان را با آزمایش تن خالص در فرکانس‌های مرسوم بررسی شد سپس پرسشنامه خودارزیاب شاخص (Nursing Home Hearing Handicap Index: NHHI) و نسخه دگارزیاب آن توسط کارکنان مرکز تکمیل گردید. براساس مطالعه‌ی روح‌بخش و همکاران (۱۳۸۵) این پرسشنامه برای بررسی معلولیت شنوایی سالمدان مقیم در خانه سالمدان ابزار مناسبی است و ارزش دو نسخه با توجه به شرایط پژوهش آنها یکسان است(۲۷).

این مطالعه با هدف غربالگری شنوایی و بررسی نیاز به سمعک در سالمدان صورت گرفت.

روش بررسی

این پژوهش روی ۵۲ سالمدان مقیم سه خانه سالمدان صورت گرفت. این مراکز همگی در غرب تهران واقع شده و به صورت تصادفی انتخاب شدند. افراد مورد مطالعه شامل ۲۱ مرد و ۳۱ زن در محدوده سنی ۵۱ تا ۹۷ سال بودند. معیار ورود به مطالعه عبارت بود از عدم ابتلاء به آلزایمر و برخورداری از توانایی جسمی بحدی که امکان همکاری در ادیومتری وجود داشته باشد. عدم ابتلاء سالمدان به آلزایمر از روی پرونده‌ی پزشکی آنان که در خانه سالمدان موجود بود تعیین گردید. لازم به ذکر است که پیش از شروع کار، همکاران این طرح به منظور ارتباط مناسب و کارآمد با سالمدان با یک روانشناس رایزنی نمودند. به علاوه، رضایت هر یک از افراد مورد بررسی جهت انجام پژوهش اخذ گردید.

روش مطالعه بنا به پروتکل ASHA (۱۹۹۷) چنانچه ذکر شد مشتمل بر سه مرحله‌ی غربالگری ضایعه‌ی شنوایی، غربالگری آسیب شنوایی و غربالگری ناتوانی شنیداری بود(۱۷). در مرحله‌ی غربالگری ضایعه‌ی شنوایی ابتدا تاریخچه‌گیری مطابق با فرم تاریخچه‌گیری ASHA (۱۹۹۷) و سپس معاینه بصری گوش بوسیله اتوسکپ Heine ساخت آلمان

۴/۵، ۲ و ۴ کیلو هرتز در سطوح شدت ۲۵ یا ۴۰ دسیبل(۴)، ۵، ۹ و ۱۶). ولی یکی از جامع‌ترین پروتکل‌های غربالگری شنوایی سالمدان توسط انجمن گفتار و شنوایی آمریکا (American Speech and Hearing Association: ASHA) در سال ۱۹۹۷ تدوین گردید که مشتمل بر سه مرحله است، غربالگری به منظور ریالی ضایعه‌ی شنوایی (hearing disorder)، آسیب شنوایی (hearing disability) و ناتوانی شنیداری (hearing impairment) نتیجه حاصل از مجموع این سه مرحله، اطلاعات بسیار ارزشمندی را برای مشاوره و ارجاع به مراکز ذیربطری فراهم می‌آورد(۸ و ۱۷).

شناسایی اختلال شنوایی و آسیب شنوایی به ترتیب بوسیله معاینه گوش به کمک اتوسکپ و ادیومتر صورت می‌گیرد. اما به منظور مشخص نمودن میزان ناتوانی شنیداری بنا به پیشنهاد ASHA می‌توان از پرسشنامه‌های خودارزیاب (Self Assessment of Communication: SAC) و خودارزیاب معلولیت شنوایی (Handicap Inventory for the Elderly-Screening Version: HHIE-S) نمود. بنا به مطالعات انجام شده اعتبار آزمون-آزمون مجدد HHIE-S ۸۴ درصد و SAC ۸۰ درصد است(۱۷). در ایران با آن که حیدری (۱۳۸۲) پژوهشی پایان‌نامه‌ای در مورد این پرسشنامه و برگردان آن به فارسی در دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام داد اما نتایج آن به صورت مقاله چاپ نشده است(۱۸). HHIE-S متشکل از ۱۰ سؤال خودارزیاب است که به منظور بررسی محدودیت‌های ارتباطی ناشی از کم‌شنوایی طراحی شده است. ۵ سؤال به بررسی وضعیت اجتماعی و ۵ سؤال به بررسی شرایط عاطفی پرسشن شونده اختصاص دارد. این خودارزیاب مخصوص سالمدان بوده و از نسخه اصلی HHIE که حاوی ۲۵ سؤال می‌باشد استخراج گردیده است. حداقل امتیاز کسب شده از HHIE-S صفر و حداً کمتر آن ۴۰ است. امتیاز صفر تا ۸ قبول و ۱۰ تا ۴۰ مردود محسوب می‌شود. از آنجا که اعتبار و روائی پرسشنامه‌ی HHIE-S در پژوهش‌های بسیاری به اثبات رسیده است(۳۴ و ۲۵) در مطالعه‌ی فعلی نیز از همین پرسشنامه استفاده شد.

در زمینه بررسی شنوایی سالمدان مستقر در خانه‌های سالمدان در ایران دو مطالعه دیگر موجود است. ملایری و جعفری (۱۳۸۳) شنوایی ۱۳۰ سالمدان را با ادیومتری تن خالص با

یافته‌های پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS ۱۵ و به صورت آمار توصیفی و آمار تحلیلی شامل آزمون t دو دامنه، آزمون x^2 و آزمون همبستگی اسپیرمن تحلیل شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۵۲ سالمند ۲۱ مرد و ۳۱ زن تا ۵۱ سن ۹۷ ساله با میانگین سنی ۷۵ سال مورد بررسی قرار گرفتند. در مرحله‌ی غربالگری ضایعه‌ی شنوایی، نتایج تاریخچه‌گیری نشان داد که از میان این افراد ۱۴ نفر (۲۶/۹۲ درصد) احساس کم‌شنوایی، ۵ نفر (۹/۶۲ درصد) مشکل سرگیجه و یا گیجی، ۴ نفر (۷/۶۹ درصد) سابقه‌ی استفاده از سمعک و ۲ نفر (۳/۸۴ درصد) احساس وزوز در گوش داشته‌اند.

همچنین در هنگام اتوسکپی مشخص شد که ۳۳ درصد افراد یا به عبارتی ۱۷ نفر دارای سروم من فشرده هستند که پس از ارجاع به منظور خارج نمودن سروم من مجدداً برای ارزیابی شنوایی مراجعه نمودند. در نهایت معاینه‌ی اتوسکپی نشان داد که ۱ نفر (۱/۹ درصد) دارای نئوتیپان، ۱ نفر (۱/۹ درصد) کلسفیکیشن پرده تمپان و ۵ نفر (۹/۶ درصد) دارای رترکشن پرده تمپان هستند.

در مرحله‌ی غربالگری آسیب شنوایی براساس معیار ASHA (۱۹۹۷) ۴۵ نفر (۸۶ درصد) افراد مورد مطالعه مردود شدند. از این رو ادیومتری کامل راه هوا و استخوان برایشان انجام شد. از آنجا که آزمون t دو دامنه اختلاف معنی‌داری را در هیچ یک از فرکانس‌های آزمایشی بین زنان و مردان نشان نداد ($p > 0.05$)، زنان و مردان به عنوان یک جامعه در نظر گرفته شده و میانگین آستانه‌های شنوایی برای کلیدی افراد مورد مطالعه محاسبه گردید، که حاصل آن در نمودار ۱ نشان داده شده است.

نمودار ۲ شیوع کاهش شنوایی براساس معیار ردی ASHA (۱۹۹۷) در سنین مختلف را نشان می‌دهد.

آخرین مرحله‌ی غربالگری یعنی غربالگری ناتوانی شنیداری با استفاده از پرسشنامه‌ی HHIE-S صورت گرفت. با توجه به ملاک غربالگری ASHA ۲۰ نفر متعادل HHIE-S ≥ 10 درصد افراد مورد مطالعه دارای امتیاز ۳۸/۵ بودند که مردود محاسبه شدند.

نتایج آزمون کای دو نشان داد که بین امتیازات بدست آمده از سؤالات مختلف این پرسشنامه همچنین بین امتیاز

صورت گرفت. معیار ارجاع در این مرحله بنا به پروتکل ASHA عبارت بود از:

- (۱) پاسخ مثبت به هر یک از مشکلات ذکر شده در فرم تاریخچه‌گیری (نظیر احساس کم شنوایی، وزوز، گیجی، گوش درد و ترشح از گوش) و عدم دریافت اقدامات درمانی جهت برطرف نمودن آن و/یا
- (۲) وجود هر گونه ناهنجاری فیزیکی در گوش خارجی یا مشاهده سروم من فشرده یا ناهنجاری در مجرای گوش خارجی بوسیله اتوسکپ.

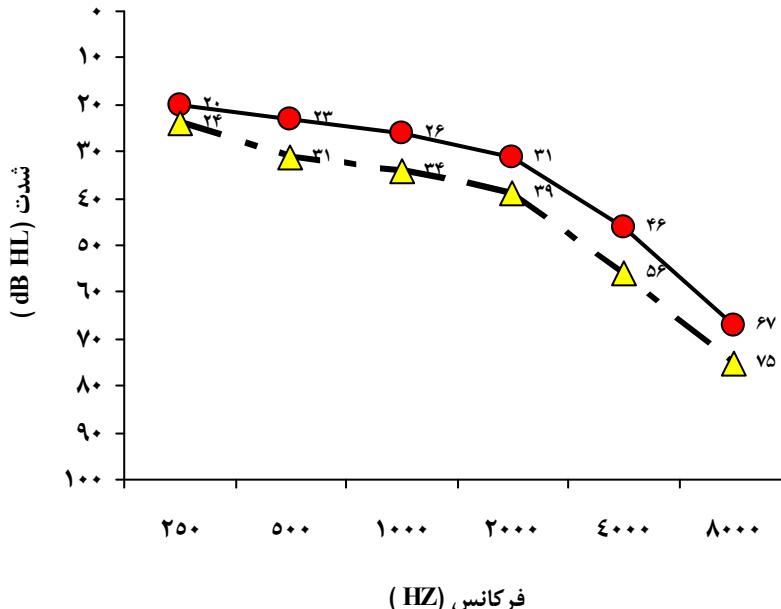
در مرحله‌ی غربالگری آسیب شنوایی ادیومتری در محیطی کاملاً آرام و بدون نویز در سه فرکانس ۴۱، ۲۵ و ۲ dB HL بوسیله‌ی ادیومتر AD229 ساخت شرکت Interacoustic در سطح شدت ۲۵ dB HL میزان مولولیت شنوایی و نیاز به سمعک تعیین شد. در نهایت عدم پاسخ به هر یک از محرك‌های ارسالی و مردودشدن در این مرحله، ادیومتری کامل راه هوا و استخوان در فرکانس‌های ۲۵۰، ۴۰۰، ۵۰۰، ۲۰۰۰، ۱۰۰۰ Hz به منظور تعیین میزان مولولیت شنوایی و نیاز به سمعک انجام شد (۲۸/۱۷).

جهت تأیید سلامت گوش میانی تمپانومتری بوسیله‌ی دستگاه AT22 ساخت شرکت Interacoustic صورت گرفت.

در مرحله‌ی غربالگری ناتوانی شنیداری نسخه فارسی پرسشنامه‌ی HHIE-S که به تأیید سه کارشناس و سه کارشناس ارشد شنوایی‌شناسی رسیده بود برای هر یک از افراد مورد مطالعه پر شد. معیار ردی در این مرحله کسب امتیاز ۱۰ تا ۴۰ یا به عبارتی داشتن مولولیت ملایم تا متوسط (امتیاز ۱۰ تا ۲۴) و یا شدید (امتیاز ۲۶ تا ۴۰) بود (۱۷).

به منظور تعیین نیاز به سمعک امتیاز S-HHIE-S میانگین آستانه‌های تن خالص گوش بهتر در سه فرکانس ۰/۵، ۱ و ۲ کیلوهرتز (BPTA(۳)) میانی گوش بهتر در چهار فرکانس ۱/۵، ۲/۰، ۱/۵ و ۴ کیلوهرتز (BPTA(۱۳)) و معیار Ventry و Weinstein (۱۹۸۳) مبنی بر احساس مولولیت در صورت داشتن آستانه‌های بزرگتر یا مساوی HL ۴۰ dB HL در فرکانس‌های ۱ و ۲ در گوش بهتر ($p < 0.05$) (BHL(۲۰) و ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰) (BHL(۲۱) و ۱۰۰۰) محاسبه و مورد بررسی قرار گرفت.

در نهایت حساسیت (sensitivity) و ویژگی (specificity) این پرسشنامه در مقایسه با ≥ 26 BPTA(۳) (specification) آمده از سؤالات مختلف این پرسشنامه در مقایسه با ≥ 26 BPTA(۴) (BHL(۲۰) و ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰) محاسبه گردید.



نمودار ۱- میانگین آستانه‌ی شنوایی افراد مورد مطالعه. میانگین آستانه‌های گوش بهتر با علامت O و خطوط پیوسته و میانگین آستانه‌های گوش ضعیف‌تر با علامت Δ و خطوط نقطه‌چین نشان داده شده است.

کاندیداتوری استفاده از سمعک داشتن امتیاز ≥ 10 و HHIE-S ≥ 26 BPTA(۳) قرار گرفت. با در نظر گرفتن این ملاک ۱۱ نفر معادل $21/2$ درصد افراد مورد مطالعه کاندیدای استفاده از سمعک محسوب شدند که تنها ۲ نفر از آنها سمعک داشتند که هر دو نیز از عملکرد سمعک ناراضی بودند.

در نهایت به منظور بررسی حساسیت و ویژگی برگردان فارسی پرسشنامه‌ی HHIE-S نتایج بدست آمده از این پرسشنامه با نتایج BPTA(۴) ≥ 26 و BPTA(۳) ≥ 26 BHL مقایسه شد که نتایج آن در جدول ۲ آمده است.

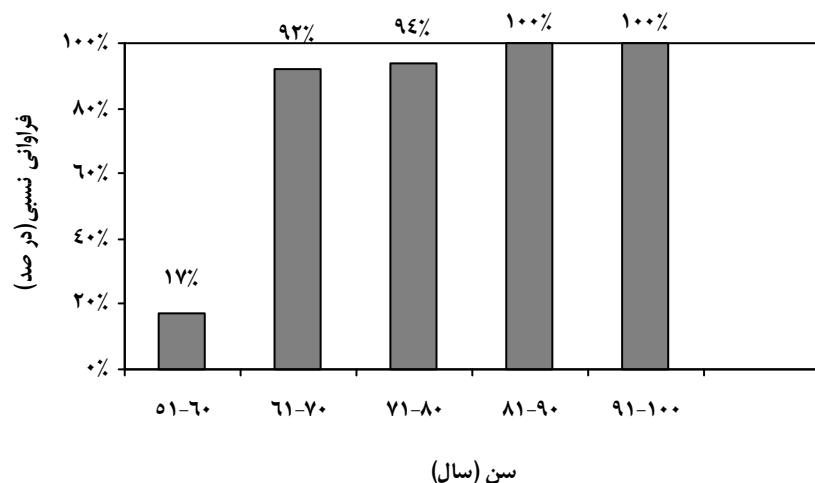
نهایی HHIE-S در زنان و مردان اختلاف معنی‌داری مشاهده نمی‌شود($p > 0.05$). از این‌رو در این مرحله نیز زنان و مردان به عنوان یک جامعه در نظر گرفته شده و نتایج HHIE-S برای کل افراد محاسبه گردید. $61/5\%$ افراد فاقد معلولیت، 27% معلولیت ملایم تا متوسط و $11/5\%$ معلولیت شدید داشتند.

میانگین امتیاز HHIE-S در افراد مورد مطالعه $9/23$ با انحراف معیار $10/61$ بود. نکته‌ی قابل توجه دیگر این‌که مجموع میانگین امتیاز‌های عاطفی ($3/96$) از مجموع میانگین امتیاز‌های اجتماعی ($5/27$) کمتر بدست آمد. با وجود این آزمون کای دو اختلاف معنی‌داری را بین این دو نشان نداد($p > 0.05$).

بحث

هدف از مطالعه‌ی حاضر غربالگری شنوایی سالمدان به منظور تعیین میزان نیاز به سمعک در این جامعه‌ی رو به رشد بود. همانطور که یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد، در اولین مرحله‌ی غربالگری که با هدف غربالگری ضایعه‌ی شنوایی صورت گرفت مشخص شد که 33 درصد افراد دارای سرومون فشرده هستند که این یافته مطابق با اطلاعات بدست آمده از پژوهش Yueh و همکاران(۲۰۰۳) است. علت شیوع بالای سرومون فشرده را می‌توان به افزایش رشد موهای مجراء، خشک‌تر بودن سرومون و کلپس نسبی در سالمدان نسبت داد به‌ویژه دو عامل اول یعنی وجود موهای ضخیم‌تر و زیادتر

به‌منظور تعیین نیاز به سمعک امتیاز BPTA(۳)، HHIE-S، BPTA(۴) و BPTA(۳) ≥ 40 و BHL(1000 و 2000) به میزان همبستگی معنی‌داری و مورد بررسی قرار گرفت که نتایج در جدول ۱ نشان داده شده است. آزمون اسپیرمن همبستگی معنی‌داری را بین امتیازات HHIE-S ≥ 26 و BPTA(۳) و بین امتیازات HHIE-S ≥ 10 و BPTA(۴) ≥ 26 نشان داد (به ترتیب $p = 0.011$ و $p = 0.020$). در حالیکه نتیجه‌ی این آزمون حاکی از عدم همبستگی بین امتیازات HHIE-S ≥ 10 و BHL(1000 و 2000) بود($p > 0.05$). میزان همبستگی HHIE-S ≥ 10 و BPTA(۳) ≥ 26 با HHIE-S ≥ 10 و BPTA(۷/۷۳) با $p = 0.56$ به دست آمد. از این‌رو ملاک



نمودار ۲- شیوع کاهش شنوایی براساس معیار ردی ASHA (۱۹۹۷). فراوانی نسبی مردودین در غربالگری آسیب شنوایی با ستون‌های خاکستری نشان داده شده است.

Jupiter مردود شدند. در حالیکه در پژوهش Abyad (۲۰۰۴) و Gates (۲۰۰۱) و همکاران (۲۰۰۳) این رقم به ترتیب ۶۳ درصد، ۱۰ درصد و ۱۵ درصد ذکر شده است^(۶) (۲۲،۹). علی‌رغم تطابق بالای یافته‌های مربوط به غربالگری آسیب شنوایی، علت این اختلاف را می‌توان به تفاوت‌های فرهنگی نسبت داد^(۲۲)، در مطالعه‌ی Abyad برگردان عربی پرسشنامه‌ی HHIE-S در جامعه‌ی عرب‌زبانان لبنان، در پژوهش Jupiter و Palagonig چینی این پرسشنامه در جامعه چینی‌زبانان آمریکا و در بررسی Gates و همکاران پرسشنامه‌ی اصلی HHIE-S در جامعه‌ی آمریکائیان مورد استفاده قرار گرفته است. مطالعه‌ی Palagonig، Jupiter نشان می‌دهد، علی‌رغم آنکه ۸۱ درصد افراد براساس معیار ASHA (۱۹۹۷) مردود شده‌اند تنها ۱۰ درصد آنان دارای امتیاز HHIE-S بزرگ‌تر از ۱۰ بوده‌اند. محققان این امر را به ویژگی‌های فرهنگی جامعه‌ی چینی‌زبانان نسبت داده‌اند. زیرا در این جامعه کاهش حساسیت شنوایی بخشی از فرآیند پیری قلمداد شده و معلولیت محسوب نمی‌گردد. از این‌رو سالمندان دچار کاهش شنوایی، خود را معلول به‌شمار نمی‌آورند.

در این پژوهش اختلاف معنی‌داری بین نتایج بدست آمده از پرسشنامه HHIE-S زنان و مردان مشاهده نشد که این یافته مغایر نتایج بدست آمده از مطالعه‌ی Gates و همکاران (۲۰۰۳)، همچنین Lichtenstein و Hazuda (۲۰۰۳) است^(۲۴،۹). این امر ظاهراً حاکی از آن است که در جامعه‌ی ما افت شنوایی از لحاظ عاطفی و اجتماعی

همچنین سرومی خشک‌تر موجب تجمع سرومی در مجراء شده و در صورتی که اقدامات لازم جهت خارج نمودن آن صورت نگیرد می‌تواند منجر به کاهش شنوایی شود^(۱۵).

در مرحله‌ی غربالگری آسیب شنوایی با وجود آنکه آستانه‌ی شنوایی مردان در تمام فرکانس‌ها از زنان ضعیفتر بود ولی این اختلاف از لحاظ آماری معنی‌دار نبود که این امر مطابق با یافته‌های Gates و همکاران (۲۰۰۳) و Gordon-Salant (۲۰۰۴) است^(۶). مطالعه‌ی Abyad (۲۰۰۵) نشان می‌دهد که آستانه‌ی شنوایی مردان از زنان ضعیفتر است ولی در خصوص معنی‌دار بودن این اختلاف ذکری به میان نیاورده است^(۱).

همچنین در این مرحله مشخص شد که ۴۵ نفر (معادل ۸۶ درصد افراد مورد مطالعه) از غربالگری آسیب شنوایی مطابق با معیار ASHA (۱۹۹۷) مردود محسوب می‌شوند. که این رقم بخوبی با یافته‌های Jupiter و Palagonia (۲۰۰۱) مبنی بر مردودی ۸۱ درصد افراد مورد مطالعه مطابقت دارد^(۲۲). در صورتی که معیار ردی از مرحله‌ی غربالگری آسیب شنوایی را عدم پاسخ‌دهی به فرکانس‌های ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ Hz باشد ۴۰dBHL (۲۱ و ۲۰) قرار دهیم، ۲۶٪ افراد مردود محسوب می‌شوند که این رقم در مطالعه‌ی Gates و همکاران (۲۰۰۳) ۲۷ درصد و در مطالعه‌ی Jupiter و Palagonig (۲۰۰۱) ۳۸ درصد^(۲۲) ذکر شده است.

در مرحله‌ی غربالگری ناتوانی شنیداری با استفاده از پرسشنامه HHIE-S در مطالعه‌ی حاضر ۲۰ نفر معادل ۳۸٪ درصد شنوایی شناسی - دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران - دوره ۱۶، شماره ۲، ۱۳۸۶

جدول ۱- فراوانی و فراوانی نسبی افراد کاندیدای استفاده از سمعک براساس معیار PTA گوش بهتر، امتیاز HHIE-S و آستانه‌ی ۲۰۰۰ و ۱۰۰۰ Hz گوش بهتر.

معیار معلومیت	فراوانی نسبی (درصد)	فراوانی
HHIE-S ≥ ۱۰	۲۰	۳۸/۵
BPTA(۳) ≥ ۲۶	۲۰	۳۸/۵
BPTA (۴) ≥ ۲۶	۳۸	۷۳/۱
BHL(۱۰۰۰ و ۲۰۰۰) ≥ ۴۰	۱۴	۲۶/۹
BPTA(۳) ≥ ۲۶ و HHIE-S ≥ ۱۰	۱۱	۲۱/۲
BPTA(۴) ≥ ۲۶ و HHIE-S ≥ ۱۰	۱۷	۳۲/۸
BHL(۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ و ۴۰) ≥ ۱۰	۸	۱۵/۴

می‌دهد که ۵۰ تا ۹۰ درصد افرادی که در غربالگری شنواهی مردود می‌شوند جهت انجام آزمون کامل‌تر شنواهی به مراکز ذیربط مراجعه می‌نمایند و تنها ۱۰ درصد تا ۲۰ درصد کل این جمعیت طی پیگیری‌های بعدی سمعک دریافت می‌کنند(۲). Popelka و همکاران (۱۹۹۸) نیز اظهار داشتند که با در نظر گرفتن PTA(۴) تنها ۱۴/۶ درصد از کل افراد مورد مطالعه‌ی آنها که دارای PTA(۴) بیش از HL ۲۵dB بودند سمعک استفاده می‌کردند.

در آخرین مرحله از پژوهش حاضر به منظور تعیین قدرت تشخیص برگردان فارسی HHIE-S در شناسایی معلومیت شنواهی، حساسیت و ویژگی آن مورد بررسی قرار گرفت. در زمانی که HHIE-S با BPTA(۳) مقایسه شد حساسیت و ویژگی آن به ترتیب عبارت بود از ۰/۵۵ و ۰/۷۲ و با مقایسه‌ی HHIE-S با معیار BHL(۱۰۰۰ و ۲۰۰۰) (≥ ۴۰) این ارقام عبارت بودند از ۰/۰۷ و ۰/۰۸ در حالی که ارقام بدست آمده بسیار نزدیک بهم بمنظور می‌رسند ولی تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که تنها بین BPTA(۳) و HHIE-S آماری معنی‌داری ($p < 0.05$) وجود دارد از این‌رو، در مطالعه‌ی حاضر حساسیت و ویژگی HHIE-S و ۰/۰۵ و ۰/۷۲ در نظر گرفته شد.

در مطالعات مختلف حساسیت و ویژگی HHIE-S بسیار متغیر گزارش شده است. بطوطی که حساسیت این پرسشنامه از ۲۴ درصد تا ۸۳ درصد و ویژگی آن از ۶۷ تا ۹۸ درصد ذکر شده است. مهم‌ترین علت این امر نیز معیارهای مختلفی است که به منظور محاسبه‌ی حساسیت و ویژگی این پرسشنامه در نظر گرفته شده است. این نکته در مطالعه حاضر

تأثیر یکسانی بر زنان و مردان دارد هر چند که قضاوت قطعی در این مورد نیازمند تحقیقات بیشتر است.

همانطور که در مبحث یافته‌ها اشاره شد مجموع میانگین امتیاز عاطفی از مجموع میانگین امتیازات اجتماعی کمتر بود (۳/۹۶ در مقابل ۵/۲۶)، اگر چه اختلاف معنی‌داری بین این دو دیده نمی‌شود اما Gates و همکاران (۲۰۰۳) اختلاف Ventry بدست آمده را از لحاظ آماری معنی‌دار ذکر می‌کنند. Weinstein (۱۹۸۳) اظهار می‌دارند که در صورت وجود افت شنواهی ملایم (PTA گوش بهتر ۲۶ تا ۴۵ dB HL) نتیجه‌ی امتیازات اجتماعی و عاطفی از تغییرپذیری بالایی برخوردار است.

به منظور تعیین نیاز به سمعک از آنجا که نمی‌توان صرفاً آستانه‌های ادبومتری را ملاک کاندیداتوری قرار داد (۱۳ و ۲۹)، سه معیار در این رابطه بررسی و با یکدیگر مقایسه شد که عبارت بودند از:

و $HHIE-S \geq ۱۰$ و $BPTA(۳) \geq ۲۶$ و $2۰۰۰ \geq ۴۰$ و $HHIE-S \geq ۱۰$ و $BPTA(۴) \geq ۲۶$ و $2۰۰۰ \geq ۱۶$ و $2۰۰۰ \geq ۲۰$ و $BHL(۱۰۰۰-۲۲)$.

از آنجا که تجزیه و تحلیل آماری حاکی از همبستگی بیشتر $HHIE-S \geq ۱۰$ و $BPTA(۳) \geq ۲۶$ بود، از این‌رو این ملاک به عنوان معیار کاندیداتوری سمعک در نظر گرفته شد. براساس این معیار ۱۱ نفر (۲۱/۲ درصد) افراد کاندیدای استفاده از سمعک بودند. در حالی که صرفاً ۲ نفر از این تعداد (۱۸ درصد کاندیداهای) سمعک داشتند که از عملکرد آن نیز راضی نبودند. این مطلب بخوبی با یافته‌های مطالعات دیگر در تطابق است. مطالعه‌ی گسترده‌ای که روی سالمندان امریکا انجام شد نشان

جدول ۲- حساسیت و ویژگی برگردان فارسی پرسشنامه‌ی HHIE-S

معیار معلومیت	حساسیت	ویژگی
BPTA(۳) ≥ ۲۶ و HHIE-S	۰/۵۵	۰/۷۲
BPTA(۴) ≥ ۲۶ و HHIES-S	۰/۴۵	۰/۷۹
BHL(۱۰۰۰-۲۰۰۰) ≥ ۴۰ و HHIE-S	۰/۵۷	۰/۶۸

توأم از این دو می‌باشد. براساس معیار ذکر شده تنها شمار کمی از سالمدانی که نیاز به سمعک داشتند از این وسیله استفاده می‌کردند بنابراین توسعه‌ی برنامه‌ی غربالگری شنوایی سالمدان و اقدامات لازم جهت شناسایی آن دسته افرادی که نیازمند بهره‌گیری از سمعک هستند امری ضروری بوده و منجر به بهبود کیفیت زندگی این بخش بزرگ از جامعه می‌شود. نکته دیگر سطح سواد افراد است که از نظر Mulrow و همکاران(۱۹۹۲) و Popelka و همکاران(۱۹۹۸) می‌تواند بر امتیاز پرسشنامه‌هایی نظیر HHIE-S مؤثر باشد (۱۶ و ۳۰). اما سایر مطالعات چنین تأثیری را تأیید یا گزارش نمی‌کنند(۳-۹). با آن که این عامل در این پژوهش بررسی نشده است اما به نظر می‌رسد اگر قرار باشد عواملی از این دست بر ابزارهای غربالگری تأثیر گذار باشند محدودیت بسیاری بر این روش‌ها وارد می‌شود و به طور مثال در این مورد فقط مختص میزان تحصیلات معینی خواهد شد.

نیز مشهود بود(جدول ۲). به علاوه حجم نمونه یکی از عوامل مؤثر بر این مقادیر است. بدیهی است که با افزایش حجم نمونه در مطالعات، مقادیر دقیق تری بدست می‌آید که با اطمینان بیشتری قابل استفاده می‌باشند.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش حاکی از شیوع بالای کم‌شنوایی در سالمدان است که این امر می‌تواند اثرات عاطفی و اجتماعی سوئی در پی داشته و به افسردگی، انزوا، بی‌توجهی، کاهش اعتماد به نفس و عملکرد ضعیف سالمدان بیانجامد. از این رو بررسی نیاز به سمعک در این جامعه رو به رشد امری ضروری به نظر می‌رسد. از بین معیارهای مختلف کاندیداتوری سمعک بیشترین همبستگی بین BPTA(۳) ≥ ۲۶ و امتیاز HHIE-S ≥ ۱۰ مشاهده شد. بنابراین بر اساس یافته‌های این پژوهش مناسب‌ترین معیار برای کاندیداتوری سمعک استفاده

REFERENCES

- Gordon-Salant S. Hearing loss and aging: new research findings and clinical implications. *J Rehabil Res Dev.* 2005;42:9-24.
- Garstecki DC, Erler SF. Personal and social conditions potentially influencing women's hearing loss management. *Am J Audiol.* 2001; 10(2):78-90.
- Yueh B, Shapiro N, MacLean CH, Shekelle PG. Screening and management of adult hearing loss in primary care: scientific review. *JAMA.* 2003;289(15):1976-85.
- Tremblay KI, Burkard RF. The aging auditory system confounding effects of hearing loss on aeps. In: Burkard RF, Don M, Eggermont JJ. editors. *Auditory evoked potentials basic principles and clinical application.* Baltimore: Lippincott William & Wilkins 2007. p.403-25.
- Bogardus STJr, Yueh B, Shekelle PG. Screening and management of adult hearing loss in primary care: clinical applications. *JAMA.* 2003;289(15):1986-90.
- Abyad A. Screening for hearing loss in the elderly. *Geriatr Today* 2004;7(2):43-5.
- Fook L, Morgan R. Hearing impairment in older people: a review. *Postgrad Med J.* 2000;76(899):537-41.
- Weinstein B. Hearing loss in the elderly: a new look at an old problem. In: Katz J, editor. *Hand book of clinical audiology.* 5th ed. Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins; 2002.p.597-604.

9. Gates GA, Murphy M, Rees TS. Screening for handicapping hearing loss in the elderly. *J Fam Pract* 2003;52(1):56-62.
10. Bess FH, Strause AL. Presbycusis. In: Northern L, Hearing Disorders. 3rd ed. Boston: Allyn & Bacon; 1996.p.199-211.
11. Bagai A, Thavendiranathan P, Detsky AS. Does this patient have hearing impairment? *JAMA*. 2006;295(4):416-28.
12. Garstecki DC. Older adults: hearing handicap and hearing aid management. *Am J Audiol*. 1996;5:25-34.
13. Dillon H. Hearing aids. 1st ed. New York Thieme Medical Publisher; 2001.
14. Tye-Murray N. Foundations of aural rehabilitation. 1st ed. San Diego: Singular Publishing Group, Inc; 1998.
15. Mencher GT, Gerber SE, McCombe A. Audiology and auditory dysfunction. 1st ed. Boston: Allyn & Bacon; 1997.
16. Popelka MM, Chruickshanks KJ, Wiley TL, Tweed TS, Klein BE, Klein R. Low prevalence of hearing aid use among older adults with hearing loss: the epidemiology of hearing loss study. *J Am Geriatr Soc*. 1998;46(9):1075-80.
17. American Speech-Language-Hearing Association. Guidelines for audiologic screening: panel on audilogic assessment. Rockville: Asha; 1997.4:74a-xx.
18. Heidari F. Corelation of the Persian version of hearing handicap inventory for the elderly-screening version with hearing screening, pure tone audiometry, speech audiometry, and self-assessment of communication. [Dissertation]. Tehran (Iran): Tehran University of Medical Sciences; 2003. Persian.
19. Bess FH, Lichtenstein MJ, Logan SA. Comparing criteria of hearing impairment in the elderly: a functional approach. *J Speech Hear Res*. 1989;32(4):795-802.
20. Weinstein BE, Ventry IM. Audiometric correlates of the hearing handicap inventory for the elderly. *J Speech Hear Disord*. 1983;48(4):379-84.
21. Weinstein BE, Ventry IM. Audiologic correlates of hearing handicap in the elderly. *J Speech Hear Res*. 1983;26:148-51.
22. Jupiter T, Palagonia CL. The hearing handicap inventory for the elderly screening version adapted for use with elderly Chinese American individuals. *Am J Audiol*. 2001;10(2):99-103.
23. Hustedde CG, Wiley TL. Consonant-recognition patterns and self-assessment of hearing handicap. *J Speech Hear Res*. 1991;34(6):1397-409.
24. Lichtenstein MJ, Hazuda HP. Cross-cultural adaptation of the hearing handicap inventory for the Elderly-Screening Version (HHIE-S) for use with Spanish-speaking Mexican Americans. *J Am Geriatr Soc*. 1998;46(4):492-8.
25. Lichtenstein MJ, Bess FH, Logan SA. Validation of screening tools for identifying hearing impaired elderly in primary care. *JAMA* 1988;259(19):2875-8.
26. Malayeri S, Jafari Z. Frequency distribution of hearing loss among nursing home residents of Tehran province. *Journal of Iran University of Medical Sciences*. 2004;11(40):299-308.
27. Rouhbakhsh N, Tatar Z, Alipour Heydari M. A comparison of self-reported hearing handicap and audiometric thresholds in nursing home residents. *Audiol*. 2006;15(2):46-52.
28. American Speech-Language-Hearing Association. On the Definition of hearing handicap. Rockville: Asha; 1981.23.p.293-7.
29. Guidelines for hearing aid fitting for adults. Ad Hoc Committee on Hearing Aid Selection and Fitting. American Speech-Language-Hearing Association. *Am J Audiol*. 1998;7:5-
30. Mulrow CD, Tuley MR, Aguilar C. Correlates of successful hearing aid use in older adults. *Ear Hear*. 1992;13(2):108-13.

Hearing screening in the elderly and evaluating the need for hearing aid

Leyla Jalilvand Karimi¹ , Majid Ashrafi¹, Elham Khosravi², Zahra Shahidipour², Fatemeh Vafee²

¹-Audiology Department, Faculty of Rehabilitation, Shahid Beheshti University (MC), Iran

²-BSc. in Audiology, Faculty of Rehabilitation, Shahid Beheshti University (MC), Iran

Abstract

Background and Aim: Hearing loss is one of the most prevalent chronic conditions affecting the elderly. The impacts of hearing loss are depression, social isolation, and functional disability, particularly for those who have not yet been evaluated or treated for hearing loss. The aim of this study was audiologic screening and assessing candidacy for hearing aid in the elderly people.

Materials and Methods: This analytic-cross sectional study was performed on 52 older adults aged from 51 to 97. Subjects were evaluated according to ASHA guidelines for audiologic screening in adults (1997). Using HHIE-S as hearing disability screening instrument, the need for hearing aid use was evaluated.

Results: About 86 percent of subjects had some degree of hearing loss. There were significant correlation between PTA(0.5, 1, 2) KHz \geq 26 and HHIE-S \geq 10. According to these two factors 21.2 percent of subjects needed to use hearing aid while 18 percent of this group had hearing aids.

Conclusion: There is high prevalence of hearing loss among older adults, thus it's necessary to evaluate the need for hearing aid in this rapidly growing population. Among different factors affecting hearing aid candidacy the most correlated were PTA(0.5, 1, 2)KHz \geq 26 and HHIE-S \geq 10. Therefore according to this study by combination of these two evaluation of hearing aid candidacy would be more appropriate.

Keywords: hearing screening, elderly, hearing aid, HHIE-S

Corresponding author: Audiology Department, Faculty of Rehabilitation, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Iran. Email: l_jalilvand@yahoo.com